विरथः स गृहीत्वा तु खड्गं खड्गभृताम्वरः। द्रोणमभ्यपतद्राजन् वैनतेय इवोरगं।
तस्य रूपं बभौ राजन् भारद्वाजं जिघांसतः। यथा रूपं पुरा विष्णोर्हिरण्यकशिपोर्व्वधे। ८१०
सोऽचरद्विविधान् मार्गान् प्रवरानेकविंशतिं। दर्शयामास कौरव्य पार्षतो विचरन्रणे।
भ्रान्तमुद्भ्रान्तमाविद्धमाप्लुतं प्रसृतं सृतं। परिवृत्तं निवृत्तञ्च खड्गं चर्म्म च धारयन्।
सम्पातं समुदीर्णञ्च दर्शयामास पार्षतः। भारतं कौशिकञ्चैव सात्वतञ्चैव शिक्षया।
दर्शयन्नचरद्युद्धे द्रोणस्यान्तचिकीर्षया। चरतस्तस्य तान्मार्गान् विचित्रान् खड्गचर्म्मिणः।
व्यस्मयन्त रणे योधा देवताश्च समागताः। ततः शरसहस्रेण शतचन्द्रमपातयत्। ८१५
खड्गञ्चर्म्म च सम्बाधे धृष्टद्युम्नस्य स द्विजः। ते तु वैतस्तिका नाम शरा ह्यासन्नयोधिनः।
निकृष्टयुद्धे द्रोणस्य नान्येषां सन्ति ते शराः। ऋते शारद्वतात् पार्थाद्द्रोणेर्व्वैकर्त्तनात्तथा।
प्रद्युम्नयुयुधानाभ्यामभिमन्योश्च ते शराः। अथेषुं स समाधत्त दृढं परमवेगिनं।
अन्तेवासिनमाचार्य्यो जिघांसुः पुत्रशत्रुतं। तं शरैर्द्दशभिस्तीक्ष्णैश्चिच्छेद शिनिपुङ्गवः।
पश्यतस्तव पुत्रस्य कर्णस्य च महात्मनः। यस्तमाचार्य्यमुख्येन धृष्टद्युम्नममोचयत्। ८२०
चरन्तं रथमार्गेषु सात्यकिं सत्यविक्रमं। द्रोणकर्णान्तरगतं कृपस्यापि च भारत।
अपश्येतां महात्मानौ विष्वक्सेनधनञ्जयौ। अपूजयेतां वार्ष्णेयं ब्रुवाणं साधु साध्विति।
दिव्यान्यस्त्राणि सर्व्वेषां युधि निघ्नन्तमच्युतं। अभिपत्य ततः सेना विष्वक्सेनधनञ्जयौ।
धनञ्जयस्ततः कृष्णमब्रवीत् पश्य केशव। आचार्य्यरथमुख्यानां मध्ये क्रीडन्मधूद्वहः।
आनन्दयति मां भूयः सात्यकिः सत्यविक्रमः। माद्रीपुत्रञ्च भीमञ्च राजानञ्च युधिष्ठिरं। ८२५
यः शिक्षयानुद्धतः सन् रणे चरति सात्यकिः। महारथानुपक्रीडन् वृष्णीनां कीर्त्तिवर्द्धनं।
तमेते प्रतिनन्दन्ति सिद्धाः सैन्याश्च विस्मिताः। अजेयं समरे दृष्ट्वा साधु साध्विति सात्वतं।
योधाश्चोभयतः सर्व्वे कर्म्मभिः समपूजयन्।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि द्रोणवधपर्व्वणि द्रोणधृष्टद्युम्नयुद्धे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १९२॥
॥ सञ्जय उवाच ॥ सात्वतस्य तु तत् कर्म्म दृष्ट्वा दुर्य्योधनादयः। शैनेयं सर्व्वतः क्रुद्धा वारयामासुरञ्जसा।
कृपः कर्णोऽथ समरे तव पुत्राश्च मारिष। शैनेयं त्वरयाभ्येत्य विनिघ्नन् निशितैः शरैः। ८३०
युधिष्ठिरस्ततो राजा माद्रीपुत्रौ च पाण्डवौ। भीमसेनश्च बलवान् सात्वतं पर्य्यवारयन्।
कर्णश्च शरवर्षेण गौतमश्च महारथः। दुर्य्योधनादयश्चैव शैनेयं पर्य्यवारयन्।
तां वृष्टिं सहसा राजन्नुत्थितां घोररूपिणीं। वारयामास शैनेयो योधयंस्तान्महारथान्।
तेषामस्त्राणि दिव्यानि सन्धितानि महात्मनां। वारयामास विधिवद्दिव्यैरस्त्रैर्महामृधे।
क्रूरमायोधनं जज्ञे तस्मिन्राजसमागमे। रुद्धस्येव हि क्रुद्धस्य निघ्नतस्तान् पशून् यथा। ८३५
हस्तानामुत्तमाङ्गानां कार्म्मुकाणाञ्च भारत। कवचानाञ्चापविद्धानां चामराणाञ्च संयुगे।
राशयः स्म व्यदृश्यन्त तत्र तत्र रणाजिरे। भग्नचक्ररथैश्चापि पतितैश्च महाभुजैः।